

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת חיי שרה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

פטירתו של צדיק

בפרשתנו התורה מספרת על פטירתה שרה אימנו ע"ה, לאחר שאברהם אבינו מסיים להספיד את שרה אומרת התורה: "ויקם אברהם מעל פני מתו", וצריך להבין מה הפירוש "מעל פני מתו"? אכן ניתן לבאר זאת על פי דברי הגמרא (עבודה זרה כ, ב) שאומרת שבשעת פטירתו של חולה בא לפניו מלאך המוות כשכולו מלא עיניים וחרבו שלופה בידו וטיפה של מרה תלויה בה, וכשהחולה רואה אותו הוא מזדעזע ביותר ומרוב בהלה הוא פותח את פיו, ומיד המלאך זורק את הטיפה המרה לתוך פיו, ומאותה טיפה החולה מת, וגופו מסריח, ואף פניו מוריקות ומאבדות את זיון.

אולם כל זה הוא דוקא באלו שבמשך ימי חייהם הלכו שולל אחר יצר תאוות ליבם, והשתקעו בעניני החומר החשוכים של העולם הזה, אך הצדיקים אשר במשך כל ימי חייהם רחקו מיצרם ודבקו ביוצרם, ועסקו יומם וליל בתורה ובמצוות, והתקדשו בכל מיני קדושה, פטירתם אינה על ידי אותו מלאך, אלא על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו. וכשמגיעה עת פטירתם הקב"ה מתגלה עליהם בזיו יקרו והדרו, ובאותה שעה נשמתם מרגישה תענוג עילאי שאין בנמצא כמותו בכל תענוגי העולם הזה, ומתוך אותו עונג עילאי היא מנתרת מתוך גופם אל חיק אביה שבשמים, ואין לה שום תחושת צער על איבוד העולם הזה כלל ועיקר, וזוהי בחינת מיתת נשיקה המוזכרת בצדיקים (וראה באוה"ח הק' פר' אחרי מות טז, א ד"ה או יאמר).

ומכיון שפטירת הצדיקים אינה על ידי אותו מלאך, והם אינם טועמים כלל מאותה טיפה מרה התלויה בחרבו, על כן אין גופם מסריח כלל אחר פטירתם גם כעבור שנים רבות, ואדרבה, עולה ממנו ריח נפלא בבחינת "וריח שלמותיך כריח לבנון" (שיר השירים ד, יא), וכן זיו פניהם אינו משתנה לרעה כלל ח"ו אלא מוסיף להאיר באור נפלא, והם ממשיכים לחייך גם אחר מותם.

מעתה מובן היטב מהו שנאמר לגבי שרה אימנו: "ויקום אברהם מעל פני מתו", והיינו כי כל אדם רגיל, הנפטר על ידי המלאך וטועם מהטיפה המרה התלויה בחרבו, מאבד את תואר פניו כנ"ל ואין לו בחינת פנים, אולם שרה אימנו, שכל ימיה היו מלאים קדושה וזוך, לא נפטרה על ידי אותו מלאך ולא טעמה מאותה טיפה מרה, אלא הסתלקותה מן העולם היתה על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו בבחינת מיתת נשיקה, ולכן זיו פניה לא הישתנה כלל, אלא המשך להאיר באור יקר גם אחר פטירתה, והיו לה בחינת פנים גם באותה שעה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

בנים אנחנו

היסורים שבאים על האדם אינם ענישה ח"ו, אלא הם באים להסיר מעליו את הכתמים של העוונות, כמו שמטרת הכביסה והגיהוץ אינה להעניש את הבגד, אלא להעלות את האיכות שלו, שתהיה אפשרות להמשיך וללבוש את הבגד מבלי להרגיש בזיון או אי נוחות מסויימת בגלל כתמים או לכלוך שיש עליו, כך הנשמה כשהיא מתלכלכת - אומר הקב"ה פלי ימסרו לכובס כלשון הגמרא (בשבת קנ"ב ע"ב). לכן אף פעם אל תגיד 'אני לא דתי, אני נוסע בשבת', כי אתה מקבל חיים, ניזון ומתפרנס רק מה', להבדיל מאומות העולם שגם הם מקבלים חיים, אבל לא מה', ה' מעביר את החיות לשר שלהם. "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כה' אלקינו בכל קוראנו אליו" (דברים ד'). לא משנה מהו המצב הרוחני של עם ישראל בכל מקרה יש להם דין בנים, זו דעת רבי מאיר (בקידושין ל"ו ע"א), וכך נפסק להלכה. כשהם בנים מצויינים נאמר עליהם "בנים אתם לה' אלקיכם" (דברים י"ד), "בני בכורי ישראל" (שמות ד'), וגם כשהם לא עושים רצונו של מקום הם נקראים בנים "הוי גוי חוטא עם כבד עוון... בנים משחיתים" (ישעיהו א'), אע"פ שהשחיתו הם עדיין בניו, וזו ראייה שיהודי בכל מקרה נקרא בן. ולבן יש מחויבויות מוסריות לאביו.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
17:54	ר"ת 17:17	16:27	ירושלים
17:49	ר"ת 17:15	16:25	תל אביב
17:49	ר"ת 17:15	16:25	חיפה
17:53	ר"ת 17:18	16:27	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

מקדים ברכה למכה

יום אחד שלחתי את בעלי למורנו הרב יורם יחד עם בניי כדי שיקבלו ממנו ברכה, אחד מהם היה רווק והשני היה נשוי אך ללא ילדים, בעלי והילדים הגיעו לכולל עמדו בתור הארוך של האנשים שהגיעו לרב וכשהגיע תורם ניגשו לרב.

הרב הניח את ידו על בני הנשוי ללא ילדים וברך אותנו... בזיווג הגון, בני אמר לרב אבל אני נשוי... תברך את אחי הרווק הוא זקוק לברכה מעין זו, אבל הרב אמר לו זה בסדר ולא חזר בו. הילד השני ובעלי קיבלו ברכה וחזרו הביתה.

בני הנשוי שאין לו ילדים לא הבין כלל מדוע הרב ברך אותו בברכה כזאת מוזרה - בזיווג? וכך גם כולנו לא כל כך הבנו מה בדיוק קורה כאן, והדבר נשאר ללא פתרון ומענה. עד ש -

לאחר מספר ימים בני הנשוי דופק בדלת ונכנס אלינו הביתה פניו נפולות והוא עצוב מאוד, שאלנו אותו מה קרה למה הוא כל כך עצוב, ואז הוא סיפר לנו שאשתו הגישה תביעה לגירושין בבית דין...

כולנו היינו בהלם מוחלט, אך מורינו הרב ידע ברוח קודשו את כל הנעשה וכבר ברך אותו בזיווג הגון.

ברוך השם כיום הוא נשוי באושר ונולד לו בן.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מהלכות לחם משנה

שאלה: מי שהוא שבע, האם יכול לקיים מצוות סעודת שבת בלי לאכול לחם?

תשובה: סעודות שבת כולם, צריך האדם לאכול בהם לחם, ואינו יכול לקיים סעודות שבת מבלי אכילת פת לחם ממש. ויש מקילים בסעודה שלישית שבשעת הדחק יכול לעשותה בעוגות או בפירות, ואין לסמוך על זה זולתי בשעת הדחק ממש, שעל דרך הסוד ישנה הארה גדולה ביותר בשלושת סעודות שבת, וגדולי החכמים השתבחו במידה יקרה זו, שמעולם לא ביטלו מצוות שלוש סעודות בשבת, ועל דרך הסוד סעודה שלישית היא הגבוהה ביותר מכל הסעודות שהיא שעת 'רעוא דרעוין', ואילו היו יודעים אנשים את ערכה לא היו מבטלים אותה תמורת כל הון שבעולם. ודע, שגם בסעודה שלישית צריך לברך על שתי חלות, ולכתחילה לא יקל בזה להסתפק בחלה אחת, ואותם שנהגו בסעודה שלישית לברך רק על חלה אחת, נכון שיחזרו למנהג קודש ישראל עם הקודש לבצוע על לחם משנה גם בסעודה שלישית.

שאלה: מי שיש לו חלה טריה וחלה קפואה, האם יכול לצרף את החלה הקפואה ללחם משנה, או שמא צריך שיהיו שתי החלות יהיו ראויות לאכילה בזמן הברכה?

תשובה: מעיקר ההלכה מותר לכתחילה לצרף גם חלה קפואה ל"לחם משנה" שהרי גם חלה קפואה נחשבת חלת לחם, ויכולה להפשיר תיכף ומיד. אולם אם יכול להשיג בקלות חלת לחם טריה מאחד השכנים בהשאלה לכמה רגעים יש בזה הידור מצוה, אולם אין זה אלא ממדת חסידות.

ודע, שמותר לכתחילה לקחת לחם בהשאלה לצרף ללחם משנה, ואין לחשוב בטעות שחייב שיהיה הלחם דוקא שלו, שדין זה של "ולקחתם לכם - משלכם" נאמר רק בארבעת המינים ביום א' דחג הסוכות, ולא בלחם משנה של שבת, ודלא כמי שהקשה קושיה וחשב לדמות זה לזה, דליתא.

* קודם שיבצע על הפת יברך, "המוציא לחם מן הארץ". ואם רבים מסובים יכוונו לבם לשמוע הברכה ויענו אמן, והמברך יכוין לאמן שאומרים, ויתן ריוח בין תיבת "לחם" ובין "מן הארץ", כדי שלא תיבלע האות מ'. וכתב הר"ן שהנזהר לתת ריווח בין תיבת 'לחם' ל'מן הארץ' מובטח לו של יהיה ניזוק כל אותה סעודה

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

ללמוד את המלאכה

פעם אחת שאלו את רבי חנוך גד מפילץ:

מדוע החסידים מרבים לרקוד בכל חג ומועד? הלא החסידים ואנשי המעשה צריכים לעצור ממנהגם זה שהרי מחכים הם בכל יום לביאת המשיח - ירקדו אז ולא עתה, בימי הגלות הקשים והמרים.

השיב רבי חנוך גד מפילץ לשואלים:

הכהנים הרי צריכים ללמוד את עבודת בית המקדש, ולמה? כדי שבבוא המשיח ידעו הם מיד כיצד לשרת בקודש. לכן החסידים אף הם צריכים לרקוד עכשיו, ובעת שיבוא המשיח ידעו את המלאכה...

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי דובער מליובאוויטש - ט' כסלו

בנו של בעל התניא, כונה בשם האדמו"ר האמצעי, היה האדמו"ר שהעביר את מרכז חסידות חב"ד לעירה ליובאוויטש, האדמו"ר האמצעי היה חלוש בליבו ובראותו לכן היה אסור לו בשום פנים ואופן להתאמץ, היה רק דבר אחד שחיזק את בריאותו והחיה את נפשו, מאמרי החסידות ששמע מפי אביו האדמו"ר הזקן, תשוקתו הייתה ללא גבולות ולכן חיפש תחבולות שונות שיגרמו לאביו לומר לפניו מאמרי חסידות. בשעת לילה מאוחרת בתו של האדמו"ר הזקן הרבנית פרידא שכבה על מיטתה חולה, אל החדר נכנס אחיה האדמו"ר האמצעי, ואמר: שמעתי שאבא עומד לבקרך ורציתי שתבקשי ממנו שיאמר מאמר חסידות, ואני אתחבא בארון וכך אוכל לשמוע, "ובאיזה נושא תרצה לשמוע מאמר" שאלה, ענה לה רבי דובער "בביאור שמונת בגדיו של כהן גדול" כשנכנס בעה"ת אמרה לו בתו כי רוצה היא לשמוע מאמר חסידות על בגדי הכהן, האדמו"ר הזקן התחיל לבאר את הענין, הרבי ששהה בארון הבחין כי את ענין האבנט אין אביו מסביר, עיניו הבחינו בחגורה התלויה בארון פתח את הארון וזרק את החגורה על אחותו, בוודאי עכשיו תזכור לבקש הסבר גם על האבנט, האדמו"ר הזקן שלא אהב את מעשה בנו אמר: גוזר אני עליך שבשבת הקרובה אסור לך לשמוע את דברי החסידות שלי, רבי דובער הצטער מאד ונחלה, הרופאים שבאו לבקרו אמרו כי אין תרופה, עברו ימים נוספים ואדמו"ר הזקן בא לבקרו, רק נכנס הרבי לחדר בנו, ורבי דובער ביקש "אבא, אמור לפני חסידות..." האדמו"ר הזקן החל לומר מאמר חסידות ומיד חל שיפור במצבו של בנו החולה, וכשסיים את המאמר היה האדמו"ר האמצעי בריא ושלם.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

מדברי מו"ר החיד"א שליט"א בימים האחרונים

שאל המלך היה מלך מאד אהוב על ה', ובכל זאת יום אחד ה' לא רצה אותו מלך ושם את דוד המלך במקומו ולמה? בגלל 2 מקרים, המקרה הראשון: הקב"ה אמר לשאל המלך ע"י שמואל הנביא, לך תשמיד את עמלק אל תשאיר מהם זכר "מעולל ועד יונק משור ועד שה מחמור ועד גמל". ושאל באמת הולך ועושה את רצון השם בלב שלם, והשם הכי רחמן כי השם רואה את התינוק הזה מה יהיה עוד 20 שנה שהוא מחבל, כל אלה הכלבים האלה שנכנסו לקיבוצים, לבסיס הצבאי עשו מה שעשו גם הם היו תינוקות לפני 20 שנה. אבל בא אחד דואג האדומי והוא היה גר שהיה תלמיד חכם אבל לא היתה לו יראת שמים, ידע תורה כמו דיסקונקי מלא ידע אבל אין חיבור בלב להשם יתברך והוא שכנע את שאל תשאיר את אגג, תשאיר קצת כבשים, ואז נשאר מלך עמלק ומשם המשיך זרע עמלק בעולם. אח"כ היה עוד מקרה שמואל אמר לשאל בשם ה' אל תקריב את הקורבן עד שאני מגיע, אחרי הקרבת הקרבן העם היו צריכים לצאת להלחם, הציבור אמרו לו אם אתה לא מקריב אנחנו יוצאים, אנחנו מחכים כבר שבוע, לא יכל שאל לעמוד בלחץ של הציבור הקריב את הקורבן, הגיע שמואל, אמר לו למה הקרבת? אמר לו כי הציבור מתרחק, הם פחדו, אמר לו שמואל ה' לא רוצה אותך מלך, ה' מעדיף את דוד כי יש רק מנהיג אחד, לא אנשים יכתיבו למנהיג, המנהיג יכתיב לאנשים,

הקב"ה מנהיג את עם ישראל ונותן מנהיגים טובים לעם ישראל ומנהיג טוב יש לו זכות בתנאי אחד שהוא באמת מנהיג טוב, ברגע שהוא משתמש ועושה דברים לא טובים השם לא שמח מזה והוא לא יוכל להצליח, לכן אל תשמעו לכל מי שמפחיד אתכם בכל מיני איומים יהיה כך יהיה כך זה היסוד שלהם עם דואג האדומי, הם קשורים אליו, כל מי שאומר לכם תברחו מהעיר הזאת תברחו משם... אל תברחו משום מקום, השם שומר על עם ישראל, אנחנו צריכים לעשות את ההשתדלות שלנו, אם יש אזעקה להכנס לממ"ד או למבנה מוגן, לא בפאניקה לא בלחץ, לא צריך לברוח לשום מקום, לדעת שהקב"ה ישתבח שמו שומר עלינו, הוא אוהב אותנו, השם זה אבא שלנו, אל תשכחו את זה, וגם ביום שמחת תורה כולנו בכינו והשם בכה יחד איתנו ויותר מכולנו כי השם אוהב אותנו, מה שקרה לא יקרה, לא לחשוש מכולם, לפחד רק מהשם יתברך, לירא את השם, להתחזק בעבודת השם, אבל לא באיומים של אנשים, לא יקרה כלום רק להיות בשמחה ולהתחזק בעבודת השם.

הי: עבר הזיתור

מאת: ר. אהרוני

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

דגל המדינה והצבא לקחו את הסמלים שלהם מתוך עולמה של תורה, כדי לזכור ולהזכיר שאנחנו עם של תורה לנצח.
(מו"ד בגובה העיניים)

העלון מוקדש :
להצלחת חיילי צה"ל וכוחות הבטחון לרפואת הפצועים ולהשבת כל החטופים במהרה.
לע"נ סמ"ל סהר מידני הי"ד בן הילה ולירן שיבדל"א ולע"נ כל אותם נשמות טהורות שנפלו על קידוש השם.

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
י"מ אר"י

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות

טל': 08-6381000